

44. Az Úr maga hordta...

1. Az Úr ma-ga hord-ta Sok bú-nünk nya-va-lyá-ját, És ér-tünk

szen-ved-te A ke-reszt-fán ha-lá - lát. Azt, a - mi lel-kün-ket

Ö-rök-re kí-noz - ná, Ő ál-do-za - tá-val Tő-lünk tá-voz-ta - tá.

2. Azt hittük, Istentől Ő így megverettetett,
És nem gondoltuk azt, Hogy miattunk szenvedett.
Holott mindez csupán Mi vétkeinktől jött,
Mi sebesíténk meg, Bűnünkkel vertük Őt.
3. Ő viselt mindent el, Hogy békében lehessünk;
Az Ő sebeivel Meggyógyítja a lelkünk.
Pásztor nélkül jártunk, Tévelygve, védtelen;
Bűnünk reá veté Isten, hogy megmentsen.
4. Mint türelmes bárány, Mit visznek áldozatra,
Mely bárhogy szenved is, Mégsem fakad panaszra;
Így szenvedett az Úr Értünk kereszthalált;
Hogy szabadíttassunk, Nagy kínokat kiállt.

5. Küzdelmed: győzelmünk, Halálod az életünk,
És bilincseidért Mi szabadságot nyertünk;
Szent sebed az üdvünk, Kereszted vigaszunk,
Véred a váltságdíj Érettünk, szent Urunk.
6. Segíts, hogy szívesen Harcoljunk és szenvedjünk,
Bár keresztünk nehéz, Azért el ne csüggedjünk.
Ki töviskoronát Hordoztál, adj türelést,
Hogy mi is hordozzuk A gúnyt és szenvedést.

45. Úr Jézus, nézz le rám...

Előző énekre.

1. Úr Jézus, nézz le rám, Hogy győzedelmem legyen!
Bánat van szívemben, Vergődik szegény lelkem.
Bár akaratom van, De erőm elfogyott,
Mert nehéz harcában A lelkem kárt vallott.
2. A bűnöm törbe csalt, A Sátán így megfogott,
És bárhová nézek, Nem talál szívem nyugtot.
Azt hittem, hogy állok, Ím a porban fekszem,
S a gúny ragadja el Hírem és örömem.
3. Bármerre futok is, Én nyugtot nem találok,
Nem könnyebbül szívem, Vele bármit csinállok;
A törvény vétkeket Mutatja csak nekem,
De égi pályámhoz Nem kelt erőt bennem.
4. Jézusom, csakis Te Szüntetheted meg bajom,
Mert képességemet Erős kezedből kapom.
Ha az új élethez Te erőt nem nyújtasz,
A vágyódásom is Csak merő kín, panasz.
5. Irgalmaz, ó, Uram, Ím esdeklek előtted,
Hogy kegyed áldását Gyenge szívembe öntséd.
Nem hagylak el, Uram, Míg áldó hatalmad
Legyőzi a halált, S nekem új életet ad.
6. Te ígéred nekem, Hogy felvidítasz újra,
Ha eltévedt szívem Ismét hozzád fordulna;
És ha feláldoznám A legkedvesebbet,
Erősebb lenne majd Bennem a szeretet.
7. Ím vedd el mindenem, Már nem magamnak élek;
Csak benned bízom én, Vezess, és én nem félek;
Ragadj meg erősen, Ne hadd, hogy vétkezzem,
Hogy tiszta templomod Légyen mindig szívem.